

28 Gdańska Drużyna Harcerzy „Wilki”

Nasza drużyna to przede wszystkim grupa przyjaciół, którzy lubią wspólnie spędzać ze sobą czas podczas zbiórek i biwaków oraz w życiu pozaharcerskim. Często spotykamy się na wyjściach do kina czy czyichś urodzinach. Tym co różni nas od zwykłej paczki przyjaciół są przyświecające nam harcerskie ideały i chęć stawania się coraz lepszymi ludźmi. Innym harcerzom chcielibyśmy przekazać jedną rzecz: Nie poddawajcie się w trudnych sytuacjach. My przekonaliśmy się już nie raz, że wytrwałość i wspólne działanie pozwala z nich wyjść. Motto naszego drużynowego to „Wiara i determinacja”. Zapraszam do zapoznania się z historią i tradycją 28 GDH „Wilki”.

Czuwaj!

Historia drużyny

28 GDH „Wilki” została założona przez phm Janusza Ciskiego w 1981 roku. Powstała ona z gromady zuchowej „Leśne skrzaty”. Nie była wtedy samodzielną drużyną, ale częścią 18 GDH i jako taka nosiła numer 18a. Powodem tej sytuacji były przypuszczenia, że ekipa Ciskiego długo się nie utrzyma. Dopiero w 1989 roku drużyna otrzymała swój numer - -28. Wtedy też opuściła ZHP aby przejść do nowopowstałego Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej. W 2004 roku „Wilki” prowadzone przez pwd. Artura Dryjera wygrały turniej drużyn puszczzańskich. Tytuł Drużyny Rzeczypospolitej udało się utrzymać tylko do następnego turnieju. W minionym roku „Wilki” obchodziły swoje 25 – lecie oraz zdobyły miano Drużyny Orlej Pomorskiej Chorągwi Harcerzy, a ich nowym przywódcą został pwd. Tomasz Stęplowski.

phm Janusz Ciski HR (ur. 1962) w 1977 roku założył gromadę zuchową „Leśne Skrzaty”, należącą do Związku Drużyn „Młody Las”. W 1981 roku przemienił ją w 18a GDH „Wilki”.

Zwyczaje i obrzędy

Nasza drużyna, tak jak inne drużyny harcerskie, posiada swoje zwyczaje i obrzędy. Gdy przyjmujemy nowego członka do drużyny, otwierana jest mu Próba Harcerza. Świeży harcerz zostaje w pełni włączony do drużyny w momencie, w którym zdobędzie chustę. Uzyskuje ją wtedy, kiedy pokaże swoją postawą, że na nią zasługuje oraz pomyślnie przejdzie próbę końcową, której przebieg jest znany wyłącznie tym, którzy w tej próbie uczestniczyli.

Kolejnym etapem na harcerskiej drodze jest zdobycie pierwszego stopnia i złożenie Przyrzeczenia Harcerskiego. Ten uroczysty moment odbywa się zawsze w nocy w obecności tych „Wilków”, którzy noszą na swych piersiach Krzyże Harcerskie.

Nasza drużyna posiada swoją własną piosenkę. Śpiewamy ją na rozpoczęcie każdego obrzędowego ogniska.

Z ogniskami wiąże się jeszcze jeden zwyczaj. Kiedyś drużynowy „Wilków” po ustawieniu stosu zaczął gwizdać melodię z filmu „Janosik” i cała drużyna sama z siebie zebrała się w kręgu. Od tej pory melodia ta

obwieszcza rozpoczęcie każdego ogniska drużyny.

Gdy zaplatamy krąg można nas rozpoznać po tym, że zakładamy ręce odwrotnie niż to się zwykle robi. Zwyczaj ten przejmują drużyny, które wywodzą się z 28 GDH.

Kalendarium

1981 - Powstanie 18a GDH „Wilki”

1989 - Przejście drużyny do ZHR-u

1989 - Zmiana numeru drużyny na 28

2004 - Zwycięstwo w Turnieju drużyn puszczańskich

2006 - Zwycięstwo w Turnieju drużyn leśnych

2006 - Obchody 25-lecia drużyny.

Bł. ks. Stefan Wincenty Frelichowski

Nasza drużyna postanowiła zdobywać miano bł. Wincentego Frelichowskiego dlatego, że był on postacią ze wszech miar niezwykłą. Już w wieku 14 lat wstąpił do harcerstwa gdzie szybko zdobywając stopnie i działając prężnie w 2 Pomorskiej DH był przykładem dla innych harcerzy. W seminarium działał w Starszoharcerskim Zrzeszeniu Kleryków ZHP, będąc też jego przewodniczącym. Po otrzymaniu święceń kapłańskich, dał się poznać jako wzorowy kapłan, opiekun chorych, przyjaciel dzieci i młodzieży, organizator prasy kościelnej i działacz misyjny. Jednocześnie pełnił funkcje kapelana Pomorskiej Chorągwi Harcerzy ZHP. Działał w Kierownictwie Wydziału Starszoharcerskiego chorągwi, był redaktorem biuletynu

"Zew Starszoharcerski". W przededniu wybuchu II wojny światowej uczestniczył w Pogotowiu Harcerek i Harcerzy. Ostatnie 5 lat swojego życia spędził w Obozie koncentracyjnym w Dachau, gdzie pomimo ekstremalnych warunków pełnił nadal posługę kapłańską. Organizował wspólne modlitwy, spowiadał, sprawował potajemnie msze i rozdzielał komunię. Gdy w na przełomie 1944/45 w obozie wybuchła epidemia tyfusu plamistego, ks. Frelichowski zaangażował się w pomoc chorym, udało mu się także zachęcić do tego 32 innych kapłanów. Zaraził się wówczas chorobą, która doprowadziła do jego śmierci 23 lutego 1945 roku. My jako 28 GDH pragniemy, aby osoba z taką charyzmą i odwagą, nie poddająca się nawet w najcięższych sytuacjach, niosąca zawsze i wszędzie pomoc drugiej osobie, była przykładem do naśladowania dla nas jako harcerzy.

Przygotowanie

Historia drużyny – zastęp III „Włóczykije”
Zwyczaj i obrzędy – zastęp II „Białe Tygrysy”
Bł. Ks. Stefan Wincenty Frelichowski – zastęp IV

Opracował pwd Maciej Kraszewski HO
Rysunki ćw. Marcin Kraszewski